

రేపటి కథ దివ్యకవిత్రమయ్య

తన అనుమానం నిజమో కాదో తేల్చుకుంటామని డాక్టరు దగ్గర వెళ్ళి పరీక్ష చేయించుకుంది - సులోచన.

నిజమే. నెల తప్పింది. సులోచనకింకా పెళ్ళి కాలేదు.

* * *
సులోచనకి కడుపుబ్బనందుకు లేడి డాక్టర్ చాలా సంతోషించింది. తను సంతోషిస్తున్న సంగతి సులోచన ముందు ప్రకటించింది; అధినందించింది.

“ఇదే మొదటిసారి సుకుంటాను” అంది.

అవునని తల వూపింది సులోచన. సులోచనకి మొదట కడుపుబ్బనందుకు లేదా మొదటి కడుపుబ్బన సులోచన తన దగ్గరకొచ్చినందుకు డాక్టర్ మరీ సంతోషించింది.

“మొదటిసారి చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలమ్మా... మంచి ఆహారం తీసుకోవాలి.... మందులు బాగా వాడాలి.... వారం వదిరోజుల

బి.కె.

వేయిరేకుల ఉదయ పుష్పం

కొందరు

ఉదయానికి అడ్డంగా నుంచుంటారు
 తమ దెయ్యపు నీడలు కీర్తించుకుంటూ
 అరచేతుల్తో అరుణ కిరణాల్ని అటమెయ్యాలనుకుంటారు

మరికొందరు

లేతలేత కిరణాల కాంచన కాంతుల్లో
 లోకం స్నానమాడాలని తపనపడిపోతారు

బయట పడి పడలేని ఉదయాల్ని

తమ బుజాల్లో బలంగా ఎత్తిలోకంలోకి విసిరేస్తారు
 వెలుగు విత్తనాల్ని విచ్చలవిడిగా చల్లేస్తారు

కొందరు ఉదయాల్ని పీక్కు తింటారు

కాపినపు జంతువుల్లా తమ కుటుంబానికే దాచుకుంటారు

కొందరు సముద్రంపై ఉమ్మేస్తారు

అకాలాల్లో అక్కడే కాలకృత్యాలు తీర్చుకుంటారు

ఉదయాల్ని పీకి తమ రహస్య జీవితాల్లో పాతరేస్తారు

తామే ఉదయాల కథిపతులుగా గుర్తింపబడాలని

ఉదయాల ముఖాలపై మేకులు కొడతారు

చిందిన రక్తాన్ని చందనంగా వర్ణిస్తారు

గోళ్ళతో ఉదయాల గొంతులు నులిమేస్తారు

వేళ్ళతో ప్రశాంతత పూయించామని ప్రకటిస్తారు

గోరీల గోతుల స్మశానాన్ని

గోగణంతో నిండిన భూమిగా అభివర్ణిస్తారు

మరి కొందరు

మరణం నుంచి మనిషిని రక్షించే మనస్సులు

అంతమంది జీవితాల్లోనూ ఉదయాన్ని

వికసించే వేయిరేకుల పద్మంగా పుష్పిస్తారు

బండరాళ్ళతో నిండిన కాలాన్ని

గుండె చప్పుళ్ళ చరిత్రగా మలుస్తారు.

—న గ్న ము ని

కొక సారైనా వచ్చి పరీక్ష చేయించు కుంటూ వుండు అని, పరీక్ష చేసినందుకు సాతిక రూపాయల ఫీజు అందు కుంటూ ఉచితంగా సలహా ఇచ్చింది డాక్టరు.

తనకి కడుపొస్తే డాక్టర్ కంట ఆనంద మెందుకో అప్పుడు కాస్త అర్థమైంది సులోచనకి.

“కాన్పుకి కూడా నువ్వెక్కడికీ వెళ్ళా ల్సిన పరిలేదమ్మా... నా సర్కింగ్ హోమ్ లోనే చేస్తాను... నీకేం భయంలేదు చాలా సంతోషమమ్మా...” అని మరోసారి సంతోషం ప్రకటించి “నీతోపాటు మీవారో చా రా? ఏరీ.. వచ్చినటు లేరే.... అయితే వెంటనే ఇంటికెళ్ళి ఈ శుభవార మీవారికి చెప్పు... అన్నటు మీవారేం చేస్తారమ్మా?” అని ముష్టి ముదుగానూ, సిగ్గుపడుతూనూ అడిగింది డాక్టరు.

సులోచన సిగ్గుపడలేదు.
 “మావారేమీ చెయ్యరు... నా కసలు పెళ్ళికాలేదు... అవసరమైనప్పుడల్లా మీ దగ్గరకొస్తూ వుంటాను... థాంక్...”
 అని- “అ” అని ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచిన డాకరింకా తేరుకోకముందే గబగబా అక్కణ్ణించి బయటికి నడిచింది.

* * *
 అక్కణ్ణించి బస్సుదాకా నడిచినంత వేపూ, బస్సులో ఇంటిదాకా ప్రయాణం చేసినంతవేపూ, సులోచన మనసులోకి ఆలోచనలు అనేకమొచ్చాయి.

కొన్ని సందేహాలూ కొన్ని సంకో చాలా మరీకొన్ని భయాలూ కూడా ఆ ఆలోచనల్లో వున్నాయి. కాని - అన్నిటికీ మించిన ఆమె ధైర్యమూ, పట్టుదల, ఆత్మవిశ్వాసమూ ఆ ఆలోచనలన్నిటినీ అణగదొక్కేశాయి.

బస్సు దిగి, ఇంటికి చేరి. తన గదిలో రెళ్ళిల్లెటువేసి, తలుపు మూసి. మంచం మీద పడుకుని, కళ్ళు మూసుకుని ఒక నిట్టూర్పు విడిచినప్పుడు కూడా సులోచన గుండెలో ఎంతమాత్రమూ దడ లేదు. కంటిలో తడి లేదు?

* * *
 ఆ నగరంలో సులోచనకి నా అన్న వాళ్ళెవరూ లేరు. చిన్న ఉద్యోగముంది. అదెక్కు తీసుకున్న రెండు గడుల ఇల్లుంది. ఆ ఇంట్లో రెండోగదిలో సుకుమారి అని

మరో అమ్మాయి వుంది. ఆ అమ్మాయి కూడా సులోచనతో పాటే పనిచేస్తుంది. ఆ అమ్మాయికి పెళ్ళికాలేదు.

ఆ సగరంలో లేకపోయినా, అక్కడికి యాభై మైళ్ళ దూరానవున్న ఒక పల్లెటూళ్ళో సులోచనకి తల్లి, తండ్రి, ఒక చెల్లెల వున్నారు. తిండికి బట్టకీ వాళ్ళు సులోచనమీదే ఆధారపడి బతుకుతున్నారు.

* * *

సుకుమారి పేరులోనేగాని ఆమె శరీరంలో ఎంత మాత్రమూ సౌకుమార్యం లేదు. మనసులో ప్రవర్తనలో అంత కంటే లేదు:

సుకుమారి మొహం గుండ్రంగా వుంటుంది. కళ్ళు గుండ్రంగా వుంటాయి. నోరు గుండ్రంగా వుంటుంది. అసలామె శరీరం మొత్తం గుండ్రంగానే వుంటుంది. ఎంత గుండ్రంగా వుంటుందంటే - చీరమరీ అంత విగుతుగా కట్టకుండా పైపెన చుడితే ఆమె శరీరంలో ఏభాగం ఎక్క-

“దీపావళి శోభ”

చిత్రం : జి. సుధాకర్ రావు, గుంటూరు

డుచో త్వరగా చెప్పటం కష్టం. సుకుమారి ఇంకా తుమారీగానే వుండటానిగ్గల కారణాల్లో బహుశా ఇది ముఖ్యమైంది.

అంద్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక

ఒకనాటి ఉదయం ఆపీసుకి బయల్దేరడానికి మరో అరగంట అలస్యమందనగా అందుకు సన్నాహాలేమీ చెయ్యకుండా, బాత్ రూమ్ లో కూర్చుని అ దే వ వి గా వాంతులు చేసుకుంటున్న సులోచనమీద సుకుమారి దుర్లోచనాలు పడ్డాయి.

అనుమానం ముందుపుట్టి సుకుమారి ఆ తర్వాత వెట్టింది. ఇటీవల సులోచన శరీరంలో కొద్ది కొద్దిగా కానవస్తున్న మార్పులన్నీ కనిపెట్టి చూస్తున్న సుకుమారి అనుమానం ఆవేశ గట్టిపడింది.

సులోచన పక్కనచేరి. “అదేమిటోయ్ అలా వున్నావు. ఇదేమిటోయ్ ఇలా వాంతులు చేసుకుంటున్నావు?” అని అడిగింది.

సులోచన మాట్లాడలేదు. సుకుమారి విడిచిపెట్టలేదు. ఏమీ ఎ ర గ న టు గా. ఎక్కడలేని స్నేహమూ వొలకబోస్తు కొన్ని సందేహాలు పిలిబుచ్చి, ఆ తర్వాత కొన్ని ప్రశ్నలు వేసింది. చివరికి—

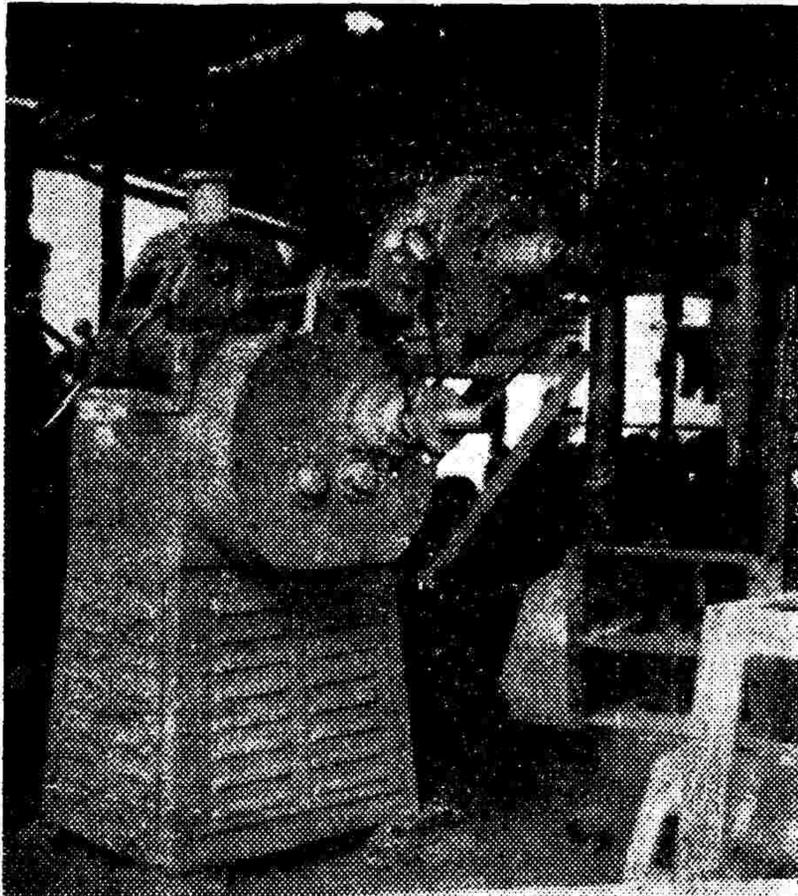
S. V. S. ENGINEERING WORKS

ENGINEERS & CONTRACTORS

Partners : KOLLU SUBBA RAO & OTHERS

C. S. T. No. 3227

A. P. G. S. T. R. C. No. G. M. B. 1760

Phone : 254

Jagannadhapuram,
MACHILIPATNAM

Manufacturers of :

1. Modern heavy piston type rubber roll shellers
2. Pady cleaners
3. Cones
4. Shellers
5. Separators

“అదేమిటోయ్ సులోచనా, నా దగ్గరకూడా ఇలా దాస్తావ్? ఇన్నాళ్ళబట్టి మనిద్దరం ఫ్రెండ్స్ మి కాదోయ్; నాతో చెప్పటాని కేమిటోయ్; నీకు కష్టమొస్తే నాకొచ్చి నటు కాదుటోయ్; అదేమిటో చెప్పే నీ కష్టం నేను పంచుకోనటోయ్....” అంది.

అదేమిటో చెప్పింది సులోచన. “నా కిప్పుడు పెద్ద కష్టమేమీ రాలేదు గాని, కడు పొచ్చింది. కావాలంటే నువ్వు కూడా అచ్చంగా చేయించుకోవచ్చు గాని. నా కడుపు పంచుకోవటం కష్టం”—అంది.

సుకుమారికి ముచ్చెమటలు పోతాయి. సులోచనని వదిలేసి తనొక్కతే ఆపీసు వెళ్ళిపోయింది.

స్నేహితురాలి కష్టం పంచుకుందామని ఆ తర్వాత కూడా చాలాసార్లు ఆమె చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు.

“వెళ్ళి కాకుండా కడుపొస్తే ఎలా గోయ్?” - అని అనుచితమైన ఆందోళన వెలిబుచ్చి.

లండన్ మెడికల్ కాలేజీ ప్రొఫెసర్లలో ఒకాయనను, రాజు వైద్యునిగా నియమించారు. ఆయన ఆ విషయాన్ని క్లాసులో నల్లబల్లమీద ప్రస్తుతంగా వ్రాశాడు. మరునాడు ఆయన క్లాసుకి వచ్చేసరికి క్రిందటి రోజు వ్రాసిన దానికి దిగువన “రాజు గారిని భగవంతుడు రక్షించుగాక” అన్న బ్రిటిషు జాతీయ గీతంలోని ప్రథమ చరణం రాసివుంది.

“పోనీ ఎబార్న్ చేయించుకోవచ్చు గదోయ్?” అని వుచితమైన సలహా ఇచ్చింది - చాలాసార్లు.

“కావాలంటే నాకు తెలిసిన డాక్టర్ కావిడుంది. నేను తీసుకెళ్ళి ఎబార్న్ చేయించుకోవచ్చు గదోయ్?” అని, అ భయం కూడా ఇచ్చింది.

“నేను చేయించుకోను... ..” అంది సులోచన. చివరి కాకనాడు - “నీ ధోరణి నాకేమీ నచ్చలేదోయ్. నీతో కలిసి వుంటుంటే నాకుకూడా మాట వస్తోందోయ్ నేను వేరే వెళ్ళిపోతానోయ్.....” అంది సుకుమారి.

మంచిది. వెళ్ళి రమ్మంది సులోచన. సుకుమారి వెళ్ళిపోయింది. సులోచన ఒక్కతే మిగిలింది; ఆమెకా ఇంట్లో ఒక్కగడే మిగిలింది.

సులోచన వుండే నగరం నించి ఆమె తల్లిదండ్రులుండే వల్లెటూరికి వార్తా ప్రసారానికున్న సాధనాలు చాలాతక్కువ. కనీసం ఆ వూళ్ళో పోస్టాఫీసన్నా లేదు. కాని—సులోచనకి కడుపొచ్చిన సంగతి ఆమె తల్లిదండ్రులకి చాలా క్షేమంగానూ

దీపావళి శుభాకాంక్షలతో

(గ్యాస్) : COOL - WELL ఫోను : 22955

లక్ష్మీ ఎంటర్ ప్రైజెస్

స్టేషన్ రోడ్, గుంటూరు-522 001

ఆఫీసు డిలెటర్లు :
 తాల్ గాన్, వోల్టాస్ వోపర్ రిప్రజిరేటర్స్, ఎయిర్-కండిషనర్లు, వాటర్ కూలర్లు, ఉషా, క్రాంప్టన్ ఫాన్సు, ప్రిన్టీజ్ ప్రెజర్ కుక్కర్స్, మరియు ఎలక్ట్రిక్ మిక్చర్లు, క్రోమ్ లైటు స్ట్రోఫోలింగ్ చైర్లు

(SALES & SERVICES)

డిలెటర్లు : గుల్మార్గ్ ఎయిర్ కూలర్స్, సన్ ఫ్లో వాటర్ హీటర్స్, ఫోమ్ బెడ్లు, ఇనుప బీరువాలు, నెన్ రెన్ ట్టిల్ సామగ్రి వగైరాలు.

సమస్త ఆధునిక గృహోపకరణములు సులభ వాయిదాలలో మీ సొంతము చేసుకొనుటకు
ఈ నాడే మమ్ములను సంప్రదించండి !!

మా కొత్త షో రూమును దర్శించండి.

అతి పవరంగానూ అత్యంత శీఘ్రంగానూ అనేకమారు అందజేయబడింది.

ఒకనాడు సులోచన ఆపీసు నుంచి ఇంటికే తిరిగొచ్చేసరికి - ఆమె తండ్రి, చెల్లెలూ వచ్చి వరండాలో కూర్చుని వున్నారు అప్పని చూసి చూడగానే కావలింతుకుని బావుడుమంది సులోచన స్త్రీలు. కూతుర్ని చూసిచూడగానే నోటికొచ్చినట్లలా తట్టాడు - తండ్రి ఆ తర్వాత ఆయన ఎడ్సినంత వినిచేశాడు.

“వాడెవడో ఎప్పువే... వెళ్ళి కాళ్ళా పేళ్ళా వడయినా సరే తీసుకొచ్చి, వెళ్ళి చెప్తాను...” అన్నాడు.

సులోచన చెప్పలేదు.

“పోనీ, ఇప్పటి కయినా మించిపోయింది లేదు. గుట్టు చప్పుడు కాకుండా ఎక్కడ కనబడనప్పటికీ కడుపు తియిం చేసుకో...” అని బతిమాలాడు.

సులోచన ఒప్పుకోలేదు.

ముసలాయన విసిగిపోయాడు. సరే.... నీ ఇష్టమొచ్చినట్లు చావు మేమూ చచ్చా మనుకో.... ఇక నీకూ మాకూ

దీ ప సు ం ద రి

చిత్రం : టి. వి. యన్. మూర్తి. తెనాలి-1

నంబంధమేమీలేదు.... ఆకలితో మాడి చావనైనా చస్తాం, అడుక్కునయినా తింటాంగాని, ఇక నీ సంపాదన మాకు వైసా అక్కర్లేదు.. నువ్వు వంపనక్కర్లేదు.. అని రాత్రి పది గంటల వెళకాఫీ నిశ్చయినా ముటుకుండా చిన్న కూతుర్ని తీసుకుని తిరుగు ప్రయాణం కట్టాడు

అక్కేముందు అప్పని కావలింతుకుని వెళ్ళి వచ్చింది - సులోచన చెల్లెలు

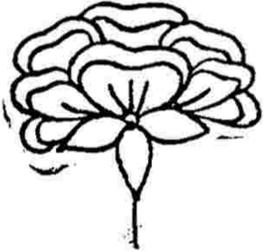
“నూ బస్సుదాకా వస్తాను నాన్నా..” అంది సులోచన తండ్రి వాప్యకోలేదు. “ఇంకొక్క క్షణం కూడా నీ మొహం నేను చూడను...” అని వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తర్వాత వారం రోజులకి సులోచన మామూలుగా యింటికి వచ్చిన మనియార్ తిరిగొచ్చింది. ఆ తర్వాత కొన్నాళ్ళకి - ఆమె తల్లి దండ్రులు కూతురివల్ల తమకు కలిగిన అపవాదునీ అగౌరవాన్నీ బరించతక, పూరువిడిచి మరెక్కడికో వెళ్ళిపోయారన్న వార్త వచ్చింది.

గత 25 సంవత్సరాలగా ప్రముఖ బ్లౌక్ మెక్కింగ్ సంస్థగా పేరుగాంచి ము ఆదరభిమానాలు చూరగాన్న స్వతంత్ర ఎంటర్ ప్రైజెస్ అభినందనలతో

ఫోన్ : 76334
 సాంధ్యనగర్ - విజయవాడ-3

దే పా వ లి
శుభాకాంక్షలతో!

సెక్టెక్స్

SELEX

తామరగజ్జి
అయింట్ మెంట్

PHARMA-MEDICO (INDIA) PVT. LTD.
BOMBAY-90-18.

ఏజెంట్లు :

సిటీ ఫార్మా

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు,

భావనారాయణ వీధి,

విజయవాడ-1

(ఆం. ప్ర.)

సులోచన కిప్పుడు ఎక్కడా ఎవరూ లేరు.

* * *

సులోచన పనిచేసే ఆఫీసులో సుకుమారి లాంటి వాళ్ళే మరి కొందరున్నారు.

వాళ్ళంతా కూడా సులోచన గురించి ముందు చాటుగానూ ఆ తర్వాత బాహుటంగానూ నానా మాటలూ అనుకున్నారు నానా మాటలూ అన్నారు. కొందరు ఎప్పుడూ ఎలా? ఎవరు? అన్న ఆసక్తి ప్రకటించారు "అయ్యోపాపం ఇప్పుడెలా అని కొందరు సానుభూతి పేటలుచ్చారు. "ఇప్పటికీ మంచిపోయిందిలేదు ఎక్కర్నో చేయించేసుకో" అని మళ్ళీ కొందరు సలహా ఇచ్చారు.

సులోచన ఏ సలహాలూ వినలేదు-ఎవరి మాటలకీ చలించలేదు.

సులోచనకి ఆరు మాసాలు దాటాయి. ఆఫీసంతా గగ్గోలెత్తిపోయింది. ఎవరినీ లక్కచెయ్యక, ఎవరి మాటలూ వినక కనీసం ఒక్కసారి తన కళ్ళం చెప్పుకుని ఏడవనయినా ఏడవక, ఎంత మాత్రమూ చలించక దేవతొ దయ్యమో నన్నట్టుగా తిరిగే సులోచనని మరింతవరూ భరించలేకపోయారు. ఎదితే వెక్కిరించారు. వేళాకోళం చేశారు: ఎదురుగానే తిట్టారు. ఎడంగా తప్పించుకు తిరిగారు.

సులోచన అందుకెంత మాత్రమూ బాధపడలేదు, భయపడలేదు.

ఒకనాడు మధ్యాహ్నం ఆఫీసు మాజి జర్ సులోచనని తన గదిలోకి పిలిపించాడు.

మేనేజర్ కెదురుగా నిలబడి, ఏమిటన్నట్టుగా చూసింది సులోచన.

"చూడమయ్యే, నీవల్లా ఆఫీసుకి చాలా చెడ్డపేరు వచ్చేసింది... నీలాంటి వాళ్ళని చూసి మిగతావాళ్ళు కూడా చచ్చిపోయే ప్రమాదం వుంది.... అంచేత ఇక మీదట సువ్యక్తం పని చెయ్యటానికి వీల్లేదు మరెక్కడానూ చూసుకో. సువ్యక్తం రేపటివచ్చి మరొక రానక్కర్లేదు...." అన్నాడు మేనేజరు.

"రేపటిదాకా ఎందుకు. ఇప్పుడే వెళ్ళిపోతాను.... నాకు రావలసిన జీతమూ, ప్రావిడెంట్ వంటూ అన్నీ లెక్కగట్టి వెంటనే ఇప్పించండి...." అని వెంటనే బయటికి నడిచింది సులోచన.

శామ్యూల్ పెపీన్ అనే ప్రఖ్యాత ఆంగ్లేయుడు విస్తారమైన తన గ్రంథాలయాన్ని కేంబ్రిడ్జిలోని మెగ్డలీన్ కాలేజికి దత్తం చేస్తూ వీలనామాలో "ఒక్క పుస్తకం పోతే చాలు ఆ గ్రంథాలయం ట్రీనిటీ కాలేజికి అప్పగించివేయాలి" అని వ్రాశాడు. ఆయన మొదట ట్రీనిటీ కాలేజిలో చేరి తర్వాత మెగ్డలీన్ కాలేజికి మారాడట. ప్రతి సంవత్సరం, ఆ విల్లుననుసరించి ట్రీనిటీ కాలేజి అధికారులు మెగ్డలీన్ కాలేజికి, పెపీన్ గ్రంథాలయాన్ని స్వాధీనం చేసుకోవటానికి వెళుతూ ఉంటారు. కాని ఇంతవరకూ దారికా అద్దపుష్టం కలగలేదు. కారణం మెగ్డలీన్ కాలేజి అధికారులు, ఆ గ్రంథాలయంలోని పుస్తకాలను ఎవరికీ అందకుండా బీరువాలలో పెట్టి తాళాలు వేసి పూజిస్తూ ఉండటమే.

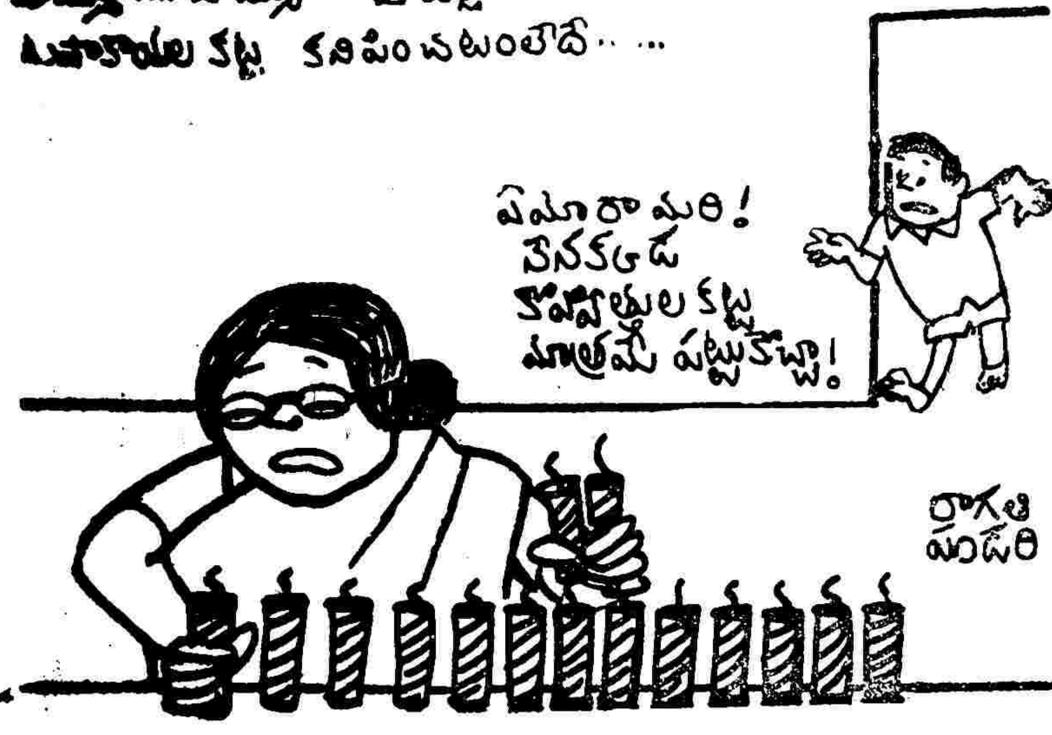
ఆమె ఉద్యోగం పోయింది.

* * *

సులోచనకి నిండు నెలలు ఉన్నాయి. అప్పటికే చాలా రోజులుగా, ఎదురుగానూ చాటుగానూ నానా మాటలూ అంటున్న ఇంటి యజమానురాలు ఆవేశ బొద్దున్నే వచ్చి - "ఇదిగో చూడు పాపా, నిన్ను చూస్తే ఇవ్వాలో రేపో కనేట్టుగావున్నావు. విక్కులేని దానివిగదా అని, ఇన్నాళ్ళూ చూసే చూడనట్టుగా వూరుకున్నాం సువ్యక్తం ఇంట్లో కనటానికి మాత్రం వీలేదు... తక్షణం ఖాళీచేసి మరెక్కడానూ చూసుకో.... మాయింట్లో వెళ్ళి కావలసిన ఆడపల్లెలున్నారు.... నీలాంటి నీతి మాలినదాన్ని ఇంట్లో పట్టుకుంటే ఇక మా పరువు దక్కదు...." అని హెచ్చరించి వెళ్ళింది.

కొత్త... బామ్మ... ఆ బల్లమీద నా
 పూకాయలు కట్ట కనిపించటంలేదు... ..

సులొచన ఇంటవాళ్ళ పరువు దక్కం వెంటవెళ్ళి మురికివాడగా పేర్కొనబడె
 చింది. ఆ సాయంత్రమే గది వాళి చేసి. ఒక ప్రాంతంలో, ఒక చిన్న గుడిసె
 ఇంట్లో పనిమనిషిగా పనిచేసే రంగమ్మ అద్దెకు తీసుకుని అందులో చేరింది.

మీ అభిరుచికి తగిన కొత్త పుస్తకాలు

బొమ్మి హేమాదేవి రచనలు :	అలేటి నాగమణి రచనలు :
● మహావంద 6-00	● తిరిగిరాని రెలు 6-00
● మవ్వీవి 6-00	● అర్చన 8-00
● కొగ మందు 7-00	● పేయింగ్ గెస్ట్ 8-00
● కంపొర బంధం 8-00	● వాయ 8-00
వచన విర్మల ప్రభావత రచనలు:	● అన్నపూర్ణ 6-00
● వాణిగిళ్ళ లొగిలి 6-00	● ఆడది 6-00
● దాడులూ-గమ్మాలూ 6-00	
● సరిహారం -పోల్కంపల్లి శాంతాదేవి 6-00	
● కర్మసాక్షి -'వంశీ' 8-00	
● డీవన సమరం -మేఘశ్యామ్ 10-00	

వి. పి. పి. వద్దతి లేదు. 25 రూ||లకు పైబడి కొన్నవారికి
 పోస్టేజి ఉచితం.

నవనాహితి బుక్ షాప్
 విజయవాడ, విజయవాడ-2

అం ధజ్యోతి నచి త వారపత్రిక
 మురికివాడలో వుండేవాళ్ళకి పరువు
 మర్యాదలంతగా వుండవు
 అంచేత అక్కడ సులొచన గురించి
 అంతగా ఎవరూ పట్టించుకోలేదు.

రాత్రి పది గంటలయింది,
 సులొచన ఆ వేళంతా అన్నంతిన
 లేదు. అసలు లేచి వంట చేసుకునే
 శక్తి లేకపోయింది. మొన్నెవ దో
 తెను కన్న బ్రెడ్ తిందామనుకుంది గాని
 అది నయించలేదు. అయినా ఆకలిగా నూ
 లేదు. కడువంతా నిండుగా వున్నటనిపిం
 చింది. కాసిని మంచినీళ్ళు తాగివడుకుంది.

నిద్రావటం లేదు.
 చావమీద వెళ్లి లా పడుకని. గుడిసె
 కప్పుకెసి తదేకంగా చూస్తున్న సులొచన
 మొహాన అతి చిన్న నవ్వుకంటే అరక్షణం
 పాటు వెలిగింది.

అమెకి సుబ్బారావు గుర్తుకొచ్చాడు.
 అతన్ని తను కొరిన కోరిక గుర్తొచ్చింది.

దేవతో దయ్యమో తెలీనంత నిక్క
 లంగా వుండే సులొచనకి కూడా మనుషుం
 కుండే ఆశలూ కోరికలూ కొన్నయినా
 వున్నాయి. సులొచన కూడా మనిషే.

సులొచన సుబ్బారావుని ప్రేమించింది.
 సుబ్బారావు సులొచన వుండే షిధికి పక్క
 వీధిలో వుండేవాడు. ఇప్పుడు లేడు. ఇప్పు
 డనలు ఆ ఊళ్ళోనే లేడు.

వాళ్ళిద్దరికీ ఏదో ఒక సందర్భంలో
 పరిచయమైంది. సులొచన సుబ్బారావుని
 ఆకుంచింది. సుబ్బారావు సులొచనకి
 ఎందుకోగాని ఎంతగానో నెచ్చాడు.
 అంచేత వాళ్ళిద్దరూ పరస్పరం ప్రేమిం
 చుకున్నారు.

"నిన్ను నేను పెళ్ళి చేసుకుంటాను
 సులొచనా...." అన్నాడు సుబ్బారావుక
 నాడు. "చేసుకో... నేను వద్దన్నానా" అంది
 సులొచన.

ఆ తర్వాత అదేమాట అనేక మార్
 న్నాడు సుబ్బారావు. ఆ పైన కథ కొత్త
 పేగంగా నడిచింది.

ఒకనాటిసాయంత్రం వల్లిక్ పార్కులో
 ప్రివేటుగా సులొచనతో ఒక మూం
 రూపున్న సుబ్బారావు - పున్నట్టుండి,
 ఏడుపు మొహంపెట్టి, సులొచన రెండు
 చేతులూ వుచ్చుకుని "నన్ను క్షమించు

సులోచనా, నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోలేను...."-అన్నాడు. ఆ తర్వాత కాస్తేవటికి అందుగల కారణాలు చెప్పాడు. నేను నిన్ను చేసుకుంటే మా మేనమామ కూతురు నిద్రమాత్రలు మింగుతుందన్నాడు. మా అమ్మ బావిలో దూకుతుందన్నాడు. మా నాన్న ఆస్తిలో పైసావాటా ఇవ్వడన్నాడు. నాకొచ్చే ఒక మంచి వుద్యోగం రాకుండా పోతుందన్నాడు. అయినవాళ్ళందరినీ విడిచి నేను బతకలేనన్నాడు. ఇంకా నవాలక్ష కారణాలు చెప్పాడు. అన్నీ చెప్పి - మరోసారి - "నన్ను క్షమించు సులోచనా...." అన్నాడు.

సులోచన సుబ్బారావుని క్షమించింది. ఆ తర్వాత మరో నెల రోజులకి సుబ్బారావు మేనమామ కూతుర్ని పెళ్ళి చేసుకుని. మేనమామ ఇప్పించిన ఉద్యోగం చేసుకోడానికి ఆ నగరం విడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

అతనలా వెళ్ళిపోడానికి కొన్ని రోజుల ముందు సులోచన సుబ్బారావుని తన గదికి పిలిచింది. పిలిచి, కూర్చోబెట్టి, కాఫీ

ఇచ్చి "సుబ్బారావు, నేను నిన్ను ప్రేమించాను... పెళ్ళి చేసుకుందామనుకున్నాను. కాని నువ్వు నాకు దక్కలేదు.... అయినా నిన్ను నేను మర్చిపోలేను. నిన్ను కాకుండా మరొకరినీ పెళ్ళిచేసుకోలేను.... నువ్వు నాకు కావాలి... పెళ్ళి చేసుకోపోతేపోస్తే... నీమీద నాకు కోపమేమీ లేదు. కానీ ఒక కోరిక వుంది.... అది తిర్చు.... నాకొక బిడ్డ నివ్వ... నిన్ను పెళ్ళిచేసుకోలేక పోయినా నీ బిడ్డని కంటాను.... కని పెంచుతాను.... ఆ విధంగా నాకు కొంత తృప్తి కలుగుతుంది.... నాకు తల్లిని కావాలనుంది... నీ బిడ్డకి తల్లిని కావాలనుంది....

ఇది ప్రేమనుకో, పిచ్చునుకో, మరేమయినా అనుకో.... నాకు మాత్రం నువ్వు లేకపోతే నీ బిడ్డయినా కావాలి... ఆ తర్వాత నా బ్రతుకేమవుతుందో నని ఆలోచించకు. భయపడకు.... నాకేమీ ఫర్వాలేదు.... నాకే భయమూ లేదు.... రా...." అంది.

సుబ్బారావు ముందు నిర్ణంతపోయాడు, ఆ తర్వాత వణికిపోయాడు. ఏమాత్రమూ చలనం లేకుండా ఒక వింత కాంతితో

వెలిగిపోతున్న సులోచన మొహం రెప్ప వెయ్యకుండా చూసి, ఆ తర్వాత కాస్త స్థిమితిపడాడు.

సులోచన కోరిక నెరివేరింది.

సులోచనకి నొప్పులొచ్చాయి. చాపమీద బాధతో మెలికలు తిరిగిపోతూ, శక్తినింతా కూడగట్టుకుని "రంగమ్మా" అని పిలిచింది. రంగమ్మ వచ్చాక "ఎవరినైనా మంత్రసానిని పిలువు రంగమ్మా" అని చెప్పి కళ్ళు మూసుకుంది. అమ్మా, అయ్యో అని మాత్రం అనలేదు. రంగమ్మ కంగారుగా బయటకు వరుగెత్తింది. ★

(అంతర్జాతీయ మహిళా సంవత్సరంలో ప్రపంచ మంతటా స్త్రీ స్వేచ్ఛని కోలే వారంతా వెలిబుచ్చిన కోరికల్లో - పెళ్ళి కాకుండా తల్లులైన ఆడవాళ్ళకీ, వాళ్ళ బిడ్డలకీ సమాజంలో సరైన స్థానం లభించాలన్నది ఒకటి. ఆ కోరిక ఈ కథారచనకి ప్రేరణ.)

— రచయిత

ఎ పి - సి డ్కో

చిన్న పరిశ్రమకు పెద్ద నేస్తం

ఈ క్రింది సహాయాలను లభ్యం చేస్తుంది.

- * మా స్వయం ఉపాధి కల్పన పథకాల క్రింద మీకు స్వయం ఉపాధిని కల్పిస్తుంది.
- * స్వయం ఉపాధి కల్పన రంగంలో మార్గదర్శకులు. ఖమ్మం, కడప, ఒంగోలు, కర్నూలు, అనంతపురం, తిరుపతిలలో స్వయం ఉపాధి పారిశ్రామిక వాటికలను మేము ప్రారంభిస్తున్నాము.
- * ఉదారమైన అద్దె కొనుగోలు పద్ధతిపై విద్యావంతులైన నిరుద్యోగులు 5% మాత్రం చెల్లించి రెండు లక్షల వరకు పెట్టుబడితో చిన్న తరహా పరిశ్రమల స్థాపనకై దాఖలు చేసే ప్రతిపాదనల విషయంలో తోడ్పాటు.
- * ప్రభుత్వ, పాక్షిక ప్రభుత్వ సంస్థలకు మీ ఉత్పత్తుల విక్రయం విషయంలో మేము మార్కెటింగ్ సౌకర్యాలు కల్పిస్తాము.

దయచేసి సంప్రదించండి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ స్టాల్ స్టేల్ ఇండస్ట్రీయల్ డెవలప్ మెంట్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్

5-10-174, ఫతే మైదాన్ రోడ్, హైదరాబాద్-500 004.

ఫోన్ : 271

జి.పి.ఓ. : 35311 (4 లైన్లు)

